

Výstavní trénink Franty Šusty a Míši Čermákové vedený pozitivní motivací 5.-14.srpna 2016

V Radosti to bylo fakt dobrý....

Ono se málokdy stane, že drobný nápad vykrytalizuje v celkem slušnou akci; mám spoustu nápadů a většina z nich zmizí rychleji, než přišla, jenže tenhle „Pozitivní trénink“ se kterým přišel Franta, se docela vyvedl.

Z původně plánovaného čtyřdenního peditáboru se nakonec staly dva turnusy a pokud bychom s Frantou otevřeli ještě třetí, pevně věřím, že by se také naplnil.

Každý turnus se vyznačoval něčím jiným, ale pro mě byly oba skvělé. Sešly se prima party, pejsci dělali úžasné pokroky, lidi se dobře bavili a kromě dvou dnů nám i vyšlo počasí – no co si přát víc?

Snad jen trochu víc civilizované prostředí (vlasý se blbě myjí ve studené vodě a zásuvka v chatce by se určitě sešla), ale na druhé straně – ono není na škodu občas vyměnit městský smog za ranní mlhu nad Sázavou a hamburger a hranolky za talíř jahodových knedlíků s tvarohem politých máslem...mňam

První turnus byl tzv. nástřelný. Sice jsme s Frantou věděli, kudy, tedy jakým směrem cvičení povedeme, ale kterými cestičkami se to bude celé ubírat, to netušil nikdo. Lidi, byli jste báječní – nadšení, dochvilnost a humor vám nechyběly, nebylo nic, co byste si nechtěli zkusit a teprve třetí den jsme si všimli, že jste tak trochu...no... přepracovaní; prostě bylo toho najednou moc. Proto jsme na základě vašich připomínek pro další partu udělali lehké přesuny v lekcích, vyšetřili jsme jeden volný večer a zintenzivnili individuální tréninky. Myslím, že to bylo moudré rozhodnutí. Tolik pracovitých lidí, jako bylo ve druhém běhu, jsem pohromadě snad ještě nezažila; tedy bylo to s vámi tak trochu v kvapíkovém rytmu, ale já rychlé tance ráda.

Přednášky jsou fajn, ale když se druhý den teorie propojí s praxí, teprve to celé začne dávat smysl, že? To, jakými skoky jste zvládali cvičení, zaráželo nejen mně, ale i vás. Miluji práci, která mě baví a ještě dává smysl a tak vám všem děkuji za píli, neustále dobrou náladu, toleranci, se kterou jste přijímali změny, špatné počasí a nepohodlí, za to, že jste brali vážně naše rady a především za to, že jste své pejsky neustále zahrnovali pozorností a péčí. On takový dialog – můžete vyrazit! Nemůžeme, Garibaldi ještě nedojedl – hovoří za všechno.

To, co se zprvu zdálo jako nevýhoda, tedy Mezinárodní výstava psů konaná 13. a 14. 8. v Mladé Boleslavi, na kterou jste byli někteří přihlášení, nakonec nebylo tak špatné. Naostro jste si zkusili všechno, co jste se v kurzu naučili, a výsledky jsou skvělé, no – posuďte sami:

Jorkšírek Niki s Dášou – rec.CACIB, parsonka s Jitkou – CACIB a BOS, kavalíři Melody s Nelou – CAJC, Figaro s Lindou – res. CAC, Nevísek a Samba s Lenkou Polákovou CAC, Rubens a Grace s Mirkem Fabiánkem – CAC a CAJC, Caramela s Lenkou Novákovou – CAC, Casiopea s Terezou - CAJC, velká švýčarka Agáta s Járrou VN1... a tady si nemohu odpuštit zveřejnit pomyslnou „medaili“, kterou jsme s Frantou od Ludčky dostali:

Milá Míšo,

musím jen v krátkosti písnout, jak moc jsme byli spokojeni s „táborem“. Rovnou z tábora jsme jeli na výstavu a Jarda s Agátou to dali na VN 1 a nádherný posudek. Maximálně zúročili poznatky, které načerpali a všechny rady Frantovy a tvoje.. Agátka se utkala s celkem dost podobnou fenkou, ale „natrhla jí triko “ předvedením. Prezentovala se na svůj věk skvěle, byla dobrá v

postoji i pohybu, dokonce ukázala zuby a nechala paní rozhodčí, aby se sama mrkla. Oba chodili jako že vlastně o nic nejde, prověšené vodítko, volný klus, pamlsky, no paráda. U konkurence majitel opakovaně u fenky klečel, neustále jí rovnal nohy rukama, zatímco Jarda vyndal piškot, povolil vodítko a postoj byl na světě tak nějak jakoby nic. Bylo to moc pěkné, a můj milý handler už plánuje, jak bude trénovat, zkusí motivovat i Jessynku a už se moc těšá na příští tábor. Moc děkujeme tobě i Frantovi sympat'ákovi-empat'ákovi a oba vás zdravíme.

Sígrí

anebo

Nemám jedinou fotku a přesto to byl ten nejúžasnější víkend letošního léta. Už dlouho jsem nebyla v tak pohodové společnosti a myslím, že od smíchu mě bude bolet břicho ještě celý týden. Děkuji Míše a Frantovi, že nám připravili báječný program a všem ostatním, že jsem se s nimi potkala a moc si to užila.

Dáša Mlýnková

P.S. holky už nepracují a spokojeně spí

Takže za mně dobrý a na rok 2017 už mám pro absolventy letošního kurzu termín na „Pokračovací minitábor výstavního předvedení Franty Šusty a Miši Čermákové“. Bude to 9.-13.8.2017 opět ve Vlastějovicích a šestnáct nejrychlejších se může těšit na opravdu vymazlený program.

Míša

... a teď Ty, Franto!

Tak jo, lidi, velký dík za aktivní účast, zájem, snahu a výdrž. A hlavně za váš přístup k celé té akci, kdy namísto - "já jsem si zaplatil a teď mě bavte" - jsem z vás opravdu cítil, že to berete jako společnou věc, kterou spolu vytváříme. A taky velký dík za přístup ke psům, které většina z vás vždy sledovala na prvním místě, což, jak vím, není s blížící se výstavou a velkým závazky vždy jednoduché.

Pro mně osobně to mělo tři nečekané přínosy:

1) Zjistil jsem, že výstavní trénink se dá dělat zábavnou formou a že to nemusí být jen kruh, postoj, kruh, postoj. Bylo bezva vidět, kolik nám toho o psech a lidech řekla ta překážková dráha.

2) Vyzkoušel jsem si, jak se dá večerní teorie okamžitě a jmenovitě propojovat s praxí ve dne - takhle úzké sepjetí jsem zatím na žádné akci neměl možnost udělat.

3) Hrozně se mi líbil vývoj některých lidí, kteří se den za dnem měnili v projevu nejen ke psovi, ale i k lidem a k sobě.

Celý ten pejskařský svět mě čím dál víc baví právě kvůli těmhle příběhům, kde se proplétá člověk a pes do něčeho, co v tréninku exotů nastane (pokud vůbec) až po letech.

No a v neposlední řadě jsem si užil bezva týden v kraji, kde jsem vyrůstal...takže tohle já na příští rok beru všema deseti :-)

Ahoj

Franta